

Preprocesor C

Funcții cu număr variabil de argumente

6 decembrie 2005

Programarea calculatoarelor 2. Curs 10

Marius Minea

Preprocesorul C. stdarg.h

Preprocesorul C

2

– extensii (macro-uri) pentru scrierea mai concisă a programelor
– preprocesorul efectuează transformarea într-un program C propriu-zis
– directivele de preprocesare au caracterul # la început de linie

```
#include <numefisier> sau #include "numefisier"  
– include textual fișierul numit (în mod tipic definiții)  
(a două variantă: caută întâi în directorul curent apoi în cele standard)  
  
#define LEN 20 /* substituție textuală simplă */  
int tab[LEN]; /* pentru definirea de constante simbolice */  
for (i = 0; i < LEN; i++) { ... } /* mai robust la modificări */  
forma generală: #define nume(arg1,...,argn) substituție  
#define max(A, B) ((A) > (B) ? (A) : (B))  
#define swapint(a, b) { int tmp; tmp = a; a = b; b = tmp; }  
Obs: substituția se face textual ⇒ pot apărea probleme subtile  
– folosiți paranteze în jurul argumentelor (evită erori de precedență)  
– argumentele: evaluate la fiecare apariție textuală (ex. de 2x în max)  
⇒ rezultat incorrect la evaluarea repetată a expresiilor cu efect lateral
```

Programarea calculatoarelor 2. Curs 10

Marius Minea

Preprocesorul C. stdarg.h

Operatorii # și

3

Operatorul # aplicat unui argument de macro produce un sir de caractere care are ca si conținut argumentul macro-ului.

```
#define mkstring(x) # x  
În acest caz, mkstring(nume) devine "nume"
```

Operatorul ## are ca efect concatenarea elementelor lexicale de dinainte și de după. Exemplu:

```
#define concat(x,y) x ## y
```

În acest caz, concat(unu, doi) devine unudoi

Obs.: în standardul C două **constante sir** consecutive sunt echivalente cu concatenarea lor: "unu" "doi" e echivalent cu "unudoi").

Observație: de regulă, **definiția** unui macro nu include un ; final; acesta e scris în program după **folosirea** macro-ului, obținând un aspect uniform la scriere (ca și cum ar fi un apel de funcție)

Programarea calculatoarelor 2. Curs 10

Marius Minea

Compilarea condițională

4

pt. a compila selectiv porțiuni de cod din program în funcție de opțiuni (caracteristici arhitecturale; pt. depanare; funcționalitate în plus; etc)

Sintaxa: **grup-cod** ::= **test-if** **grup-cod** **grupuri-elif**_{opt} **grup-else**_{opt} **#endif**
test-if ::= #if **expr-const** | #ifdef **identificator** | #ifndef **identificator**
grup-elif ::= #elif **expr-const** **grup-cod** (toate # apar
grup-else ::= #else **grup-cod** pe linie nouă)

expr-const ::= cele obișnuite | defined **identificator**

```
#define DEBUG /* dacă depanăm */      #if defined __GNUC__ /* compilator GNU */  
/* cod obișnuit */                  #if __GNUC__ == 2 /* versiunea 2 */  
#ifdef DEBUG                         /* cod specific pt. versiune */  
printf("am ajuns aici, x = ...");    #else /* altă versiune */  
/* alt cod obișnuit */              #endif  
#endif  
Identificatori predefiniți: __FILE__ __LINE__ __DATE__ __TIME__  
Ex: fprintf(stderr, "eroare în %s linia %d\n", __FILE__, __LINE__);
```

Programarea calculatoarelor 2. Curs 10

Marius Minea

Preprocesorul C. stdarg.h

Funcții cu număr variabil de argumente

5

Funcțiile de tipul printf/scanf au număr variabil de argumente (...) Pentru a implementa o astfel de funcție, trebuie un mod de acces la argumentele cu număr variabil, pornind de la ultimul arg. numit.
⇒ limbajul C definește o serie de macro-uri în stdarg.h
– tipul va_list pentru a reține informații despre lista de argumente
void va_start(va_list ap,ultimarg);
– inițializează ap pornind de la adresa ultimului argument
tip va_arg(va_list ap, tip);
– returnează următorul argument din listă, presupus a fi de tipul tip apelată repetat pentru fiecare argument; tipul argumentelor și numărul lor trebuie deduse din argumentele fixe (ex. formatul la print/scanf)
void va_copy(va_list dest, va_list src);
– copiază un va_list, inclusiv punctul curent de prelucrare atins
void va_end(va_list ap);
– apelat pentru încheierea corectă a prelucrării argumentelor

Programarea calculatoarelor 2. Curs 10

Marius Minea

Preprocesorul C. stdarg.h

Funcții de intrare-iesire formatată cu nr. variabil de argumente

6

– declaratii similare, dar in loc de ... apare va_list ap;

```
int vprintf(const char *format, va_list ap);  
int vscanf(const char *format, va_list ap);
```

similar: vfprintf, vfscanf, vsprintf, vsscanf, vsnprintf
– se folosesc când dorim să facem întâi o prelucrare preliminară, și apoi să apelăm printf/scanf etc. cu argumentele rămase

```
void errprintf(const char *format, ...)  
{  
    va_list ap;  
    va_start(ap, format);  
    fprintf(stderr, "Error: %s; ", strerror(errno));  
    vfprintf(stderr, format, ap);  
    va_end(ap);  
}
```

Programarea calculatoarelor 2. Curs 10

Marius Minea